

Biblioteka „Agora”

knjiga 155

*Naslov originala:
Samanta Schweblin
KENTUKIS*

*Knjiga je štampana uz pomoć Programa za podršku prevođenju „SUR”
Ministarstva inostranih poslova, spoljne trgovine i verskih pitanja
Republike Argentine.*

*Work published within the framework of „Sur” Translation Support
Program of the Ministry of Foreign Affairs, International Trade and
Worship of the Argentine Republic.*

Copyright © 2018 Samanta Schweblin

Copyright © 2022, za srpski jezik, za Srbiju i Crnu Goru, AGORA

Ova publikacija se u celini ili u delovima ne sme umnožavati, preštamovati ili prenositi u bilo kojoj formi ili bilo kojim sredstvom bez dozvole autora ili izdavača, niti može biti na bilo koji drugi način ili bilo kojim drugim sredstvima distribuirana ili umnožavana bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač po odredbama zakona o autorskim pravima.

SAMANTA ŠVEBLIN

KENTUKIJI

Roman

*Prevod sa španskog
Ana Marković*

Pre nego što uključite uređaj,
proverite da li se svi ljudi
nalaze na dovoljnom odstojanju
od njegovih opasnih delova.

Sigurnosni priručnik
Bager utovarivač JCB, 2016

Hoćete li nam ispričati o drugim svetovima
tamo među zvezdama,
drugačijim ljudima,
drugim životima?

Leva ruka tame
Ursula K. Le Gvin

Prvo što su uradile bilo je da pokažu sise. Sve tri su sele na ivicu kreveta, ispred kamere, svukle su majice i jedna za drugom počele da skidaju grudnjake. Robin gotovo da nije imala šta da pokaže, no svejedno im se pridružila, više pazeći na Katjine i Ejmine poglede nego na samu igru. Ako želiš da preživiš u Saut Bendu, rekle su joj jednom prilikom, bolje bi ti bilo da se prijateljiš s jakim devojkama.

Kamera je bila postavljena u oči plišanog mede i meda se povremeno okretao na tri točkića sakrivena ispod njegove osnove, išao je napred ili nazad. Neko je upravljao njim s nekog drugog mesta, nisu znali ko. Izgledao je kao prost i jeftin meda panda, iako je zapravo više ličio na loptu za ragbi s jednim isečenim krajem, što mu je dopuštalo da stoji uspravno. Ko god da se nalazio s druge strane kamere trudio se da ih prati ne propuštajući ništa, tako da ga je Ejmi podigla i stavila na hoklicu kako bi im sise bile u njegovoj visini. Lutka je pripadala Robin, ali sve što je Robin imala takođe je bilo Katjino i Ejmino: to je bio krvni ugovor koji su sklopile u petak i koji će ih ujediniti do kraja njihovih života. A sada je svaka trebalo da izvede svoju malu tačku, tako da su se ponovo obukle.

Ejmi je vratila medu na pod, uzela kofu koju je sama bila donela iz kuhinje i stavila je preko njega, sasvim ga poklopivši. Kofa je počela da nervozno i naslepo tumara po sobi. Udarala je u sveske, cipele i razbacanu odeću i činilo se da je to medu dodatno razbešnjavalo. Kada je Ejmi počela da glumi kako dahće i jeca od uzbuđenja, kofa se zaustavila. Katja

se pridružila igri i zajedno su izvele dugački i duboki istovremeni orgazam.

„Ovo se ne računa u tvoju tačku”, upozorila je Ejmi Katju, čim su uspele da zaustave smeh.

„Naravno da ne”, rekla je Katja i izjurila iz sobe. „Spremite se!”, povikala je, udaljavajući se niz hodnik.

Robin se obično nije osećala lagodno u ovim igrama, mada se divila Katjinoj i Ejminoj nehajnosti u ponašanju, načinu na koji su razgovarale s dečacima, tome kako su postizale da im kosa uvek lepo miriše i da im nokti po ceo dan budu besprekorno nalakirani. Kada bi igre prešle određene granice, Robin se pitala da je možda ne stavljaju na probu. Ona je bila poslednja koja je ušla u „klan”, kako su ga one zvale, i silno se trudila da bude na njihovom nivou.

Katja se vratila u sobu sa svojim rancem. Sela je ispred kofe i oslobodila medu.

„Obrati pažnju”, rekla mu je, gledajući u kameru, i medine oči su je poslušno pratile.

Robin se zapitala da li može da ih razume. Činilo se da ih savršeno dobro čuje a one su govorile engleski, što je jezik koji govori ceo svet. Možda je jedina dobra stvar u tome da se rodiš u jednom tako užasno dosadnom gradu kao što je Saut Bend bila ta što se u njemu govorio engleski, no uprkos tome, uvek je postojala mogućnost da nabasaš na nekog stranca koji ne zna ni da pita koliko je sati.

Katja je otvorila ranac i izvadila foto-album s časa fizičkog vaspitanja. Ejmi zapljeska rukama i uskliknu:

„Donela si kurvicu? Pokazaćeš mu je?”

Katja klimnu glavom. Okretala je stranice uzbuđeno je tražeći, s vrhom jezika koji joj je virio među usnama. Kada ju

je pronašla, širom je otvorila album i podigla ga pred me-
dom. Robin se nagnula da vidi. Bila je to Suzan, čudna devoj-
ka sa časova biologije koju je klan kinjio iz zabave.

„Zovu je 'debeloguza'”, rekla je Katja. Napućila je usne
nekoliko puta, kao i uvek kada je bila spremna da poćini ne-
ku najgoru pakost, a to je ono što je klan zahtevao. „Pokazaću
ti kako da zaradiš novac na njoj”, rekla je Katja gledajući u
kameru. „Robin, zlato, pridrži mi album dok objašnjavam
zadatak gospodinu?”

Robin je prišla i uzela ga. Ejmi je posmatrala radoznalo,
nije znala šta je Katja naumila, a ona je pretraživala svoj tele-
fon sve dok nije pronašla jedan video, te je postavila ekran
pred među. Na videu, Suzan je skidala čarape i gaćice. Izgle-
dalo je da je snimljen s poda u školskom kupatilu, iza klozet-
ske šolje; možda je kamera bila postavljena između kante za
smeće i zida. Zaćulo se nekoliko prdeća i sve tri su prasnule u
gromki smeh i ciknule od sreće kada se, pre nego što će pusti-
ti vodu, Suzan zagledala u sopstvena govna.

„Ova riba pliva u lovi, dragi”, rekla je Katja. „Pola za tebe
i pola za nas. Stvar je u tome što klan ne može da je ponovo
uceni, direktor nas već drži na oku.”

Robin nije znala o čemu govore i to nije bio prvi put da je
klan nije uključio u svoje najnezakonitije aktivnosti. Katjina
taćka se uskoro završavala i bližio se red na nju da izvede svo-
ju, a ona još nije bila ništa smislila. Znojile su joj se ruke. Ka-
tja je izvadila svesku i olovku i zapisala nekoliko podataka.

„Ovde imaš puno ime, telefon, mejl i poštansku adresu
debeloguze”, rekla je i stavila papir pored fotografije.

„A kako će nam gospodićić dati novac?”, pitala je Ejmi
Katju, namignuvši ka navodnom gospodinu iza kamere.

„Nemamo pojma ko je on dođavola”, rekla je Ejmi, „zato smo mu i pokazale sise, zar ne?”

Katja je pogledala Robin kao da traži pomoć. U tim kratkim trenucima kada bi Katja i Ejmi, na vrhuncu gramzivosti, ratovale među sobom, računale su na nju.

„Kako će gospodin da nam prosledi svoj mejl, a?”, nastavila je da se podruguje Ejmi.

„Ja znam kako”, rekla je Robin.

Obe su je pogledale iznenađeno.

To će biti njena mala tačka, pomislila je, sa ovim će moći da se izvuče iz nevolje. Plišani medica se takođe okrenuo, želeo je da prati šta se dešava. Robin je spustila knjigu, otišla do ormara i preturila po fiokama. Vratila se s tablom za prizivanje duhova i raširila je na podu.

„Popni se”, rekla je.

I meda se popeo. Tri plastična točkića koja je imao na dnu bez problema su skliznula na karton, u tren oka je bio na tabli. Prošetao se po čitavoj abecedi, kao da je proučava. Iako je pokrivaio telom više od jednog slova istovremeno, moglo se lako shvatiti koje slovo pokazuje, ono sakriveno između točkića. Meda se smestio ispod abecednog luka i ostao nepomičan. Bilo je očigledno da mu je sasvim jasno kako se koristi tabla duhova. Robin se zapitala šta će da radi kada devojke odu i kada bude morala da ponovo ostane sama s medom, sad kad mu je pokazala sise i kada ga je naučila kako da razgovara s njom.

„Strava”, rekla je Ejmi.

A Robin se nehotično osmehnula uglom usana.

„Šta misliš, koja od nas tri ima najbolje sise?”, pitala je Katja.

Meda je brzo prešao preko slova na tabli.

P L A V U Š A

Katja se ponosno osmehnu, možda zato što je znala da je to istina.

Kako se nije ranije setila štosa s tablom duhova, pomislila je Robin. Meda se šetkao tamo-vamo po njenoj sobi već više od nedelju dana. Mogla je mirno da priča s njim, možda je to bio neko poseban, neki dečko u koga je mogla da se zaljubi a ona je sve to propuštala.

„Da li pristaješ na dogovor o debeloguzoj?“, pitala je Katja, pokazujući mu još jednom Suzaninu fotografiju.

Meda se pomerio, ponovo je krenuo da piše.

K U R V E

Robin namršti čelo, osetila se povređenom, mada je to što ih je uvredio možda govorilo dobru stvar o njenom medi: ona je znala da to što rade nije dobro. Katja i Ejmi su se pogledale i ponosno osmehnule, isplazile su mu jezik.

„Kakav prostak“, rekla je Ejmi. „Da vidimo, šta još ima da nam kaže gospodin?“

„I šta smo još, moj mali dildo?“, podbadala ga je Katja, dobacujući mu zavodljive poljupčice rukom. „Šta bi još voleo da budemo?“

L O V A

Morale su da se skoncentrišu kako bi ga razumele.

D A Ć E T E M I L O V U

Sve tri su se pogledale.

L O V A S N I M L J E N E S I S E 4 0 0 X S I S A J E 2
4 0 0 D O L A R A

Ejmi i Katja su se pogledale na nekoliko sekundi i prasnule u smeh. Robin je stiskala majicu, gužvajući tkaninu iz sve snage, pokušavajući da se osmehne.

„A od koga ćeš da naplatiš, a?“, pitala je Ejmi i napravila pokret rukom kao da će opet podići majicu.

AKONESISEMEJLOMSUZAN

Po prvi put, Ejmi i Katja su se uozbiljile. Robin nije mogla da se odluči kom taboru pripada, možda je njen meda pravednik.

„Možeš da pokažeš šta god želiš“, rekla je Ejmi, „imamo najbolje sise u gradu. Nemamo čega da se stidimo.“

Robin je znala da je to ne uključuje. Ejmi i Katja su bacile kosku. Onda je meda počeo da skakuće po tabli, pisao je bez prestanka, nižući reči koje je Robin jedva stizala da pročita.

IMAMVIDEEROBININAMAJKAKAKOSE
REIROBININASESTRAKAKOSEPIPKAX6

Morale su da ga prate slovo po slovo, nisu mogle da skrenu pogled.

OTACKAKOGOVRISTVARIČISTAČICI

Ejmi i Katja su očarano gledale kako skakuće po tabli, strpljivo iščekujući nova poniženja.

ROBINGOLAIROBINKAKOPRIČARUŽN
OOEJMITELFONOM

Ejmi i Katja su se pogledale. Zatim su pogledale nju, više se nisu smejale.

ROBINKAKOSEIGRAJEEJMIIDAJEKAT
TJAIDAIHLJUBI

Meda je nastavio da piše, ali Ejmi i Katja su prestale da čitaju. Ustale su, prikupile svoje stvari i izašle zalupivši vratima.

Tresući se, dok je meda i dalje skakutao po slovima, Robin je pokušavala da shvati kako se dođavola gasi taj aparat. Nije imao prekidač, već je to bila ranije primetila, i u očajanju

nije pronašla drugi način. Dohvatila ga je i vrhom makaza pokušala da mu raspori dno. Meda je pomerao točkiće, pokušavao je da se izmigolji, ali uzalud. Robin nije pronašla nijedan procep gde bi joj bilo lakše da ga izbuši, tako da ga je ponovo spustila na pod a ovaj je smesta opet skočio na tablu. Robin ga je šutnula s table. Meda je ciknuo a ona vrisnula pošto nije znala da aparat može da ciči. Podigla je tablu i zafrljačila je na drugi kraj sobe. Okrenula je ključ u bravi i vratila se da ga juri sa kofom kao da želi da ulovi ogromnog insekta. Uspela je da ga poklopi kofom a zatim je sela na nju i ostala tako neko vreme, držeći se za bokove, zaustavljajući dah svaki put kada bi meda udario u plastiku, trudeći se da ne zaplače.

Kada ju je majka pozvala da jedu, doviknula joj je kako se ne oseća dobro i kako će otići da spava bez večere. Stavila je na kofu veliki drveni sanduk u kome je držala svoje beleške i udžbenike, tako da nije mogao da se pomera pod teretom. Neko joj je rekao da ga je moguće ugasiti, ako ne uspeš da ga polomiš, jedino čekanjem da mu se potroši baterija. Tako da je obgrlila jastuk i sela na krevet da čeka. Zarobljen u kofi, meda je nastavio da ciči satima, udarajući u njene zidove kao kakva džinovska osica sve dok, već skoro u zoru, u sobi nije nastupio potpuni tajac.